

Satoa on paljon

Sana hallussa, sp 22.4.2007

Francis Frangipane: The Harvest is Plentiful

On hämmästyttävää, kuinka sitoutunut Jeesus oli elämänsä tavoitteisiin. Emme koskaan lue Jeesuksesta, että hän olisi ollut jotenkin hämmentynyt ympärillä myllertävien olosuhteiden takia. Kadotettujen etsiminen ja pelastaminen olivat hänen huomionsa alituisena keskipisteenä.

Luulenpa, että jotkut ajattelevat elämän olleen ensimmäisen vuosisadan Israelissa paljonkin seesteisempää kuin nykyään. Jossain suhteessa elämä oli silloin yksinkertaisempaa, mutta Messiaan aikana maailma oli kaikkea muuta kuin rauhallinen. Israel oli, kuten muistamme, miehitettyä aluetta. Kansallismieliset juutalaiset, joita kutsuttiin selooteiksi, olivat jatkuvasti juonimassa, lietsomassa tai aloittamassa kapinaa Rooman valtaa vastaan. Israel oli tosiasiassa hyvin brutaali ja pelottava paikka ja väkivalta kyti jatkuvasti pinnan alla.

Seloottien aiheuttaman yhteiskunnallisen kuohunnan lisäksi useimmat Israelin uskonnollisista johtajista olivat ylpeitä, omahyväisiä ihmisiä, joista sanottiin: *Mooseksen istuin on nyt lainopettajien ja fariseusten hallussa. (Matt.23:2)*. "Uskon puolustamista" tekosyynä käyttäen he vääntelivät Kristuksen opetuksia ja parjasivat hänen luonnettaan. Heidän pahansuovat valheensa kaivoivat jatkuvasti maata Kristuksen suorittaman hengellisen työn alta.

Näin ollen Kristuksen julistustyö nousi esiin keskeltä maailmaa, joka oli täynnä kiivasta kansallishenkistä kiihkoilua ja väärää uskonnollisia etuilua. Poliittiset tarpeet olivat kiireellisiä, mutta Jeesus ei halunnut ryhtyä poliitikoksi (Joh.6:15). Juutalaisten kansallismielinen kiihkoilu oli jyrkkää, mutta Jeesus ei koonnut miliisijoukkoja (Joh.18:36). Vääryys rehoitti, mutta Jeesus kieltäytyi sovittelemasta maallisia kiistoja (Luuk.12:13-14). Hän suhtautui näihin aikansa suuriin kysymyksiin aivan kuin ne olisivat olleet satunnaisia tarpeita. Hän keskittyi vain yhteen asiaan: rakastamaan kadotettuja.

Aikansa konfliktien, kysymyksien ja kauhujen ohi Jeesus ohjasi opetuslapsensa suuntaamaan katseensa kaikkein tärkeimpään asiaan. Hän sanoi: *Katsokaa tuonne! Vainio on jo vaalennut, vilja on kypsä korjattavaksi (Joh.4:35)*.

Kristuksen opetuslapsen on aina katsottava oman aikansa kiireellisten tarpeiden ohi, jotta voisi olla keskittynyt tärkeimpään asiaan: voittamaan sieluja. Rakkaat ystävät, katsokaamme järkähtämättä Jumalan sydämeen, joka palaa kadotettujen puolesta. Opetuslapsina meidän tulee nostaa katseemme ylös näistä tämän elämän huolista ja välikohtauksista, jotta näemme kuten Jumala näkee: "Vainiot... ovat vaalenneet korjattaviksi."

Tasapaino ja keskittyminen

Jos tunnet minut, tiedät, että intohimoisesti pyrin siihen, että tälle maalle valitaan

jumalisia poliitikkoja. Maassamme tarvitaan myös oikeamielisiä tuomareita. Uskon, että hallitukseen tarvitaan kristittyjä ministereitä - todella kaikille johtopaikoille. Taistelen sen puolesta, että maamme johtajistoon soluttautuu ihmisiä, jotka tuovat sinne Jumalan hallintavallan ja vaikutuksen. Tärkein näkyni on kuitenkin saavuttaa Kristuksen kaltaisuus - eikä missään ruumiillistu niin Jeesuksen luonne kuin siinä, että hän etsii kadonneita pelastaakseen heidät.

Niinpä, kun rohkaisten miehiä ja naisia pyrkimään virkoihin, ei ole kysymyksessä vain poliittinen toiminta, vaan tarkoitus on evankelioida. Jumala haluaa heidän kauttaan muodostaa Kristuksen tahdon mukaista johtajuutta, jotta heidän kauttaan voidaan pelastaa sieluja! Silloinkin, kun rukoilemme ja taistelemme syntymättömien lasten puolesta, olen koko ajan tietoinen siitä, että mahtavin ase, joka minulla on, on mahdollisuus käännyttää oppositio. Ymmärräthän: muuttuneet sydämet muuttavat lakeja. Tavoittelen Kristuksen sydäntä ja hän tavoittelee ihmisten pelastusta.

Päämääränä on sielujen pelastus ja meidän aseenamme on Kristuksen halu pelastaa ja luoda uudeksi syntyisiä.

Jeesus ei todennut ainoastaan, että satoa on paljon, vaan että se on kypsää korjattavaksi. Joukko ihmisiä, jotka ennen olivat ulkonaisesti vannoutuneita Jumalan vihollisia, ovat nyt tulleet Jumalan armon valtaamiksi. Vaimoni luki äskettäin Anne Ricen kirjoittaman kirjan *Kristus Herra, ulos Egyptistä*. Ricen edelliset kirjat ovat olleet pääosin demonisia seikkailutarinoita, joissa on esiintynyt vampyyreja ja noitua. Niistä löyhkäsi kaikenlainen pimeys. Mutta joku on rukoillut Anne Ricen puolesta. Sen tuloksena on armon henki alkanut vastustamattomasti kaivaa maata hänen Jumalaa vastaan nostamiensa väitteiden alta. Hänen todistuksensa, jonka hän antaa kirjansa takakannessa, paljastaa hänen omakohtaisen pääsynsä ulos pimeyden vallasta näkemään Jumalan kirkkaus Kristuksessa.

Jumalalle ei ole mahdottomia asioita eikä mahdottomia ihmisiä.

Jeesus siis sanoi, että huolimatta hänen aikakautensa sodista ja vainoista, sadonkorjuu olisi mittasuhteiltaan valtava. Voimme kysyä itseltämme: *kohdistammeko huomion meidän aikamme konflikteihin vai olemmeko kuulleet Kristuksen äänen ja nostaneet silmämme katselemaan vainioita?* Kaikkein paras asia mitä voimme tehdä tämän maailmanlaajuisen sotimisen keskellä on voittaa lähimmäisemme Kristukselle.

Rakkaat ystävät, aikamme pimeydestä huolimatta on aina sopiva aika etsiä kadonneita. On totta, että *toinen kylvää, toinen korjaa (Joh.4:37)*. Ehkä roolimme on olla rukoilijoita, ei evankelistoja. Olkaamme silloin uskollisia rukouksessa. Sillä kukaan ei tule pelastukseen, ellei häntä ole ensin kannettu Jumalan eteen rukouksessa.

Kuinka rukoilla

Ristiriitojen repimässä maailmassa Jeesus antaa ytimekkään suunnan rukoukselle. Hän sanoi:

Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän. Pyytäkää siis herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen. Luuk.10:2.

Jumala on jo nostanut esiin ihmisiä liike-elämästä, hallituksesta, naapurustosta, jokaisen kansan ja alakulttuurin piiristä, mitä maailmassa on, ja tehnyt heistä "työmiehiä" sadonkorjuuseensa. Jos Jumala on jossakin nostanut esiin työmiehen, se merkitsee, että hänellä on käynnissä sadonkorjuu tuolla alueella. Mutta koska työmiehiä on vähän, he ovat usein ylikuormitettuja ja lannistuneita. Sen vuoksi Jeesus sanoi: *Pyytäkää siis herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen.*

On olemassa voima, joka tulee Jumalalta ja joka vapautuu ainutlaatuisella tavalla rukouksen kautta ja aktivoi lähettämään "signaaleita" Jumalan työmiehille. Sen vuoksi meitä kehoitetaan: *Rukoilkaa siis elon Herraa (KR38).* Kun rukoilemme, Jumalan asiat alkavat toteutua, työmiehet löytävät yliluonnollisella tavalla tilaisuuksia tehdä työtään ja sadonkorjuu menee eteenpäin jumalallisessa mittakaavassa.

Useimmat meistä katselevat uutisia ja näkevät konflikteja, katastrofeja ja kaaosta ajassamme. Olemme vähän hukassa kaiken keskellä. Mutta näinä terrorin ja sodan aikoina, pyytäkäämme Herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään liikkeelle voidellut ja voimaan puetut palvelijansa! Tulkoon he lähetetyiksi muslimimaailmaan, palvelkoot he Israelin kansaa ja istukoot Korkeimman Oikeuden tuoleilla ympäri maailmaa. Rukoilkaamme työmiehiä kulkemaan sairaaloissa ja kokoamaan sieluja maailman turuilta.

Kun puhun siitä suuresta näystä, että meidän tulisi kasvaa Kristuksen kaltaisuuteen, on sen näyn jossain vaiheessa tullava meissä toiminnalliseksi. Mitä enemmän saavutamme Kristuksen kaltaisuutta, sitä enemmän meitä pakottaa Jumalan tarve etsiä kadonneita. Älkäämme kadottako näkyvistä sitä, että tässä ajassa missä on niin paljon levottomuuksia, myös satoa on paljon.

Francis Frangipane

Copyright 2006 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org